Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Dragoș Crigan
Dosarul nr. 2r-467/26
(2-26016962-02-2r-04032026)

D E C I Z I E

18 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț şi Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către reprezentantul SRL „Inima Codrului", Gheorghe Străisteanu,

împotriva încheierilor Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 februarie 2026, prin care nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată și din 20 februarie 2026, prin care s-a restituit cererea de chemare în judecată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Inima Codrului" către Pretura sect. Buiucani cu privire la obligarea la restabilirea situației anterioară și încasarea dobînzilor de întîrziere,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La data de 12 februarie 2026, reprezentantul „Inima Codrului" S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată către Pretura sect. Buiucani cu privire la obligarea la restabilirea situației anterioare, încasarea prejudiciului și încasarea dobânzilor de întârziere. Totodată, reprezentantul „Inima Codrului" S.R.L. la depunerea cererii de chemare în judecată a solicitat scutirea de la plata taxei de stat și timbru menționând că, „Inima Codrului" S.R.L. nu activează, conturile bancare sunt blocate de Serviciul Fiscal de Stat și nu dispune de surse financiare.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 18 februarie 2026, a fost dispus de a respinge solicitarea potențialului reclamant S.R.L. „Inima Codrului" cu privire la scutirea de la plata taxei de stat și timbru, ca fiind neîntemeiată, de a nu se da curs cererii de chemare în judecată, fiindu-i explicată necesitatea achitării taxei de stat în sumă de 32547,79 lei și taxei de timbru în sumă de 200 lei, cu prezentarea originalului chitanţei sau notei de plată, certificate de instituţia financiară care a efectuat operaţiunea, cu menţionarea destinaţiei plăţii sau a chitanţei care confirmă achitarea taxei de stat/timbru prin Serviciul guvernamental de plăţi electronice (MPay), acordându-i pentru aceasta un termen de 5 zile din momentul primirii copiei de pe încheierea în cauză.

La data de 19 februarie 2026, reprezentantul potențialului reclamant S.R.L. „Inima Codrului" a depus o cerere prin care a solicitat scutirea de la plata taxei de stat și de la taxa de timbru. Drept probe pentru scutirea de la plăți a anexat același răspuns de la Serviciul Fiscal de Stat din 04.07.2025

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 20 februarie 2026, s-a restituit cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul S.R.L. „Inima Codrului" către Pretura sect. Buiucani cu privire la obligarea la restabilirea situației anterioare, încasarea prejudiciului și încasarea dobânzilor de întârziere. S-a remis în adresa potențialului reclamant S.R.L. „Inima Codrului" încheierea în cauză, împreună cu cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate. S-a explicat potențialului reclamant S.R.L. „Inima Codrului" că restituirea cererii de chemare în judecată nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiaşi reclamant, cu aceeaşi acţiune, împotriva aceluiaşi pârât, cu acelaşi obiect şi aceleaşi temeiuri dacă reclamantul a lichidat integral neajunsurile.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 23 februarie 2026 reprezentantul SRL „Inima Codrului", Gheorghe Străisteanu, a declarat recurs împotriva încheierilor Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 februarie 2026 și din 20 februarie 2026, solicitând admiterea cererii de recurs și casarea încheierilor contestate, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

Argumentele recurentului:

În motivarea recursului, partea recurentă a indicat, că încheierea contestată este neîntemeiată și rezultă dintr-o aplicare formală și excesiv de restrictivă a prevederilor art. 83 din Codul de procedură civilă și ale art. 5 alin. (2) din Legea taxei de stat nr. 213/2023.

A susținut, că instanța de fond a ignorat probele prezentate privind situația financiară precară a societății și a solicitat un standard probator excesiv, incompatibil cu scopul normelor care reglementează facilitățile la plata taxei de stat. În opinia recurentului, dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 213/2023 permit acordarea scutirii sau a altor facilități inclusiv persoanelor juridice aflate în imposibilitate obiectivă de achitare a taxei, fără a distinge între societăți active sau inactive.

Recurentul a invocat că taxa de stat stabilită, în cuantum de peste 32 700 lei, reprezintă o sarcină financiară imposibil de suportat pentru o societate lipsită de activitate economică și cu conturi blocate, iar refuzul acordării facilității solicitate are ca efect blocarea totală a accesului la instanță.

În susținerea argumentelor sale, recurentul a invocat încălcarea art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, menționând că dreptul de acces la justiție trebuie să fie efectiv și practic, nu teoretic sau iluzoriu.

Totodată, a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauzele Kreuz v. Poland, Podbielski and PPU Polpure v. Poland, Clionov v. Moldova și Weissman and Others v. Romania, susținând că taxele judiciare disproporționate sau imposibil de achitat pot constitui o ingerință nejustificată în dreptul de acces la o instanță.

De asemenea, recurentul a invocat cauza Prisăcaru v. Republica Moldova, arătând că, potrivit concluziilor Curții Europene, refuzul examinării unei acțiuni civile pe motivul neachitării taxei de stat, în lipsa unei analize reale a situației financiare a reclamantului, poate constitui o încălcare a art. 6 din Convenție.

A mai susținut, că încheierea contestată este insuficient motivată, întrucât instanța de fond nu ar fi examinat efectiv probele suplimentare anexate la 19 și 20 februarie 2026 și s-ar fi limitat la o constatare formală privind insuficiența acestora, contrar standardelor stabilite de Curtea Europeană în cauza Hirvisaari v. Finland privind obligația instanțelor de a examina în mod real argumentele părților.

Totodată, recurentul a arătat că obiectul acțiunii îl constituie neexecutarea unei hotărâri judecătorești definitive, aspect care impune un nivel sporit de protecție a accesului la justiție, făcând trimitere la cauza Burdov v. Russia, în care Curtea Europeană a calificat neexecutarea hotărârilor judecătorești drept o ingerință în drepturile garantate de art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul Civil a constatat că, încheierea recurată a fost emisă la 20 februarie 2026, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 23 februarie 2026. Astfel, Colegiul conchide că recursul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Potrivit prevederilor art.27 alin.(1) CPC, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În conformitate cu art. 171 alin. (1) Cod de procedură civilă, după ce constată că cererea a fost depusă în judecată fără a se respecta condiţiile art. 166 şi 167 alin.(1) lit. a), b), c) şi e), judecătorul emite, în cel mult 5 zile de la repartizarea cererii, o încheiere pentru a nu se da curs cererii, comunicând persoanei care a depus cererea acest fapt de încălcare şi acordîndu-i un termen rezonabil pentru lichidarea neajunsurilor.

Din materialele cauzei, Colegiul reține că, la data de 12 februarie 2026, S.R.L. „Inima Codrului” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Preturii sectorului Buiucani, solicitând obligarea pârâtei la restabilirea situației anterioare, precum și încasarea dobânzilor de întârziere.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamanta a solicitat scutirea de la plata taxei de stat și a taxei de timbru, invocând imposibilitatea achitării acestora din cauza lipsei activității economice și a dificultăților financiare ale societății.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 februarie 2026, instanța de fond a respins cererea privind scutirea de la plata taxei de stat și a taxei de timbru, apreciind că înscrisurile anexate nu confirmă în mod suficient imposibilitatea obiectivă de executare a obligației legale de plată. Totodată, instanța a dispus a nu se da curs cererii de chemare în judecată și a acordat reclamantei un termen de 5 zile pentru înlăturarea neajunsurilor, prin achitarea taxei de stat în cuantum de 32 547,79 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 lei, cu prezentarea dovezilor corespunzătoare de plată.

Colegiul observă că, prin încheierea menționată, instanța de fond a oferit reclamantei posibilitatea efectivă de a executa obligația procedurală privind plata taxelor judiciare, garantând astfel respectarea dreptului de acces la justiție și a principiului contradictorialității.

La data de 19 februarie 2026, reprezentantul S.R.L. „Inima Codrului" a depus repetat o cerere de scutire de la plata taxei de stat și a taxei de timbru, însă, în susținerea acesteia, a anexat același răspuns emis de Serviciul Fiscal de Stat la 4 iulie 2025, fără prezentarea unor înscrisuri suplimentare care să ateste situația financiară actuală a societății, existența unor conturi bancare blocate, lipsa mijloacelor bănești disponibile sau imposibilitatea reală și obiectivă de achitare a taxelor judiciare stabilite de lege.

În aceste circumstanțe, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 februarie 2026, cererea de chemare în judecată a fost restituită, instanța reținând că reclamanta nu a înlăturat neajunsurile indicate în termenul acordat.

Colegiul apreciază că soluția instanței de fond este conformă exigențelor legale și rezultă din aplicarea corectă a dispozițiilor art. 83 CPC și ale art. 5 alin. (2) din Legea taxei de stat nr. 213/2023.

Or, potrivit cadrului normativ incident, acordarea facilităților privind plata taxei de stat constituie o măsură excepțională, condiționată de existența unor circumstanțe temeinic justificate și confirmate prin probe pertinente și concludente. Sarcina demonstrării imposibilității de achitare a taxei revine persoanei care solicită acordarea facilității, iar instanța este obligată să verifice dacă dificultățile invocate sunt reale, actuale și suficient de grave pentru a justifica derogarea de la regula generală privind suportarea cheltuielilor judiciare.

În speță, simpla anexare repetată a aceluiași răspuns al Serviciului Fiscal de Stat nu era aptă să demonstreze imposibilitatea absolută de achitare a taxei de stat, în lipsa unor date financiare actualizate privind patrimoniul societății, rulajele bancare, eventualele active deținute sau alte circumstanțe obiective relevante pentru aprecierea capacității financiare a reclamantei.

Contrar susținerilor recurentei, instanța de fond nu a interpretat restrictiv prevederile art. 83 din Codul de procedură civilă și ale art. 5 alin. (2) din Legea taxei de stat nr. 213/2023, ci a aplicat în mod corect criteriile prevăzute de lege pentru acordarea facilităților privind plata taxei de stat.

Colegiul observă, că dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 213/2023 instituie posibilitatea scutirii, amânării sau eșalonării plății taxei de stat doar în cazuri justificate, iar sarcina demonstrării imposibilității obiective de achitare a taxei revine persoanei care solicită acordarea facilității. Simpla invocare a dificultăților financiare sau a lipsei activității

economice nu este suficientă prin ea însăși pentru a fundamenta aplicarea excepției prevăzute de lege, în lipsa unor probe concludente care să confirme imposibilitatea reală și actuală de achitare a taxei.

În acest sens, instanța de fond a analizat înscrisurile prezentate de recurentă și a constatat, în mod justificat, că acestea nu demonstrează într-o manieră suficientă incapacitatea financiară absolută a societății de a achita taxa de stat stabilită. Or, caracterul inactiv al unei persoane juridice sau existența unor dificultăți economice nu echivalează automat cu imposibilitatea obiectivă de executare a obligației legale privind plata taxei de stat.

Nu poate fi reținut nici argumentul privind încălcarea art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la o instanță nu este unul absolut și poate fi supus unor limitări legitime, inclusiv de ordin financiar, atât timp cât acestea urmăresc un scop legitim și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit. Taxele judiciare nu sunt, prin ele însele, incompatibile cu art. 6 din Convenție.

Astfel, în cauzele Kreuz v. Poland, Podbielski and PPU Polpure v. Poland și Weissman and Others v. Romania, Curtea Europeană a statuat că aprecierea caracterului disproporționat al taxei judiciare se face în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, inclusiv de situația financiară reală a părții și de existența unor garanții procedurale efective.

În speță, Colegiul constată că recurenta a beneficiat de posibilitatea efectivă de a solicita facilități la plata taxei de stat, cererea acesteia fiind examinată de instanță, cu aprecierea actelor anexate. Faptul că instanța a ajuns la concluzia insuficienței probelor nu poate fi interpretat, prin el însuși, ca o încălcare a dreptului de acces la justiție.

Colegiul nu poate reține nici critica referitoare la pretinsa motivare insuficientă a încheierii contestate. Din conținutul actului judecătoresc rezultă că instanța de fond a expus argumentele care au fundamentat soluția adoptată și a indicat motivele pentru care a apreciat probele prezentate ca fiind insuficiente pentru acordarea facilității solicitate. Obligația de motivare a hotărârilor nu presupune necesitatea unui răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte, fiind suficient ca instanța să indice clar considerentele esențiale care au determinat soluția pronunțată, principiu statuat și în cauza Hirvisaari v. Finland.

Totodată, invocarea jurisprudenței privind executarea hotărârilor judecătorești definitive, inclusiv cauza Burdov v. Russia, nu este aptă să conducă la o altă concluzie, întrucât obligația de achitare a taxei de stat reprezintă o condiție procedurală prevăzută de lege, aplicabilă în mod general participanților la proces, iar recurenta nu a demonstrat existența unor circumstanțe excepționale care să justifice derogarea de la această obligație.

Totodată, Colegiul reține că restituirea cererii de chemare în judecată nu reprezintă o soluție care să împiedice definitiv accesul reclamantei la instanță, întrucât, potrivit dispozițiilor procesuale, aceasta păstrează posibilitatea de a se adresa repetat în judecată cu aceeași acțiune, după înlăturarea neajunsurilor constatate de instanță.

Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul privind încălcarea dreptului de acces la justiție garantat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, or limitarea instituită prin obligația achitării taxei de stat urmărește un scop legitim și nu are un caracter disproporționat în circumstanțele concrete ale cauzei.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierilor contestate și care ar duce la

casarea acestora, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat şi de a menține încheierile Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 februarie 2026 și din 20 februarie 2026.

Reieșind din cele relatate și în conformitate cu prevederile art. art. 427 lit. a) și 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către reprezentantul SRL „Inima Codrului”, Gheorghe Străisteanu.

Se mențin încheierile Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 februarie 2026, prin care nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată și din 20 februarie 2026, prin care s-a restituit cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Inima Codrului” către Pretura sect. Buiucani cu privire la obligarea la restabilirea situației anterioară și încasarea dobînzilor de întîrziere.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Diana Corlăteanu